

на Ікѣна та пресвѣтѣя Богородицы, заради оу-
вѣреніе: зацо и ѿни искали да имъ ѣ майка Бого-
родица, това сотворили и се вѣрнали дома си. И
като доидоха при врата та, видоха едно момче
свѣтло, коѣ то носило единъ сѣдъ полнъ со жал-
тицы. и рѣкль на вдовица та: некѣснаа царица ти
прати това злато, да хранишъ дщѣрки те си. И-
хѣла жена та златото, и момче то бече не се ви-
дѣло. Она тогѣва се поклонила до земля та со слѣ-
зи, благодарила, що ѣ богата въ даровѣте, кол-
то и направила доврѣ, на това, що и скрѣш по-
мѣгнала, она тоа часъ си купила се що и трѣбѣва.
Я вѣий и лѣкави сосѣди (комшии) змаган, за-
що была пѣрво сирота, и а вѣзчѣстни, като да
ги ѣ майка имъ навчила на вѣдѣз, като видоха
че иматъ пары, и не можѣла сирота да тѣрпи та-
кѣва хѣли, рѣкла на дщѣрки те си: идѣте кодъ
благодѣробна та ваша майка, и да и се молите съ
плѣчь и слѣзи, да се изѣавиме ѿ чѣловѣци, що
ни хѣлатъ, и ако се помолите съ чѣста бѣра, ще
да ви послѣша, каквѣто и пѣрво що ни послѣша: и
ѿидоха въ цѣрква та, и така се молили на много
врѣме, и си доидоха дома, ама се надѣвали на
всесилна та владычица да имъ помѣгне. Скороа
помѣщница тоа часъ приаа молитва та ѿ вѣзгрѣш-
ны те дѣвицы, и чѣдно имъ помѣгнала: оу единъ
дѣнь былъ нѣкой великій празникъ. собралсе на-
родъ въ собѣрна цѣрква, и единъ дѣховникъ каз-
валъ слѣво, и малко починалъ като казѣваше, ви-
дѣли сѣчки те ангела, каквѣ вѣззналъ ѿ прѣзо-
реца въ цѣрква та, и дражалъ въ рѣце те си два
вѣнцы красни и хѣкави, шплѣтени съ вѣла рѣжа,
и много дрѣги цвѣтове, що сладко мершѣтъ оу-
крашени, и говорила ангело, и сѣчки те чѣловѣци
чѣли, рѣкль на тѣа двѣ отроковицы: тѣа два бла-
гомѣризливы вѣнцы прати ги вамъ некѣснаа ца-